

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/182/2021
Identifikačné číslo spisu:	4116209187
Dátum vydania rozhodnutia:	24.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4116209187.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti H2G, s.r.o., Čierne Kľačany 387, IČO: 36 562 378, zastúpenej advokátom JUDr. Ľubošom Noskovičom, Bratislava, Konventná 5, proti žalovanému Ľ. Z., narodenému XX. Q. XXXX, K. X, zastúpenému advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária JUDr. Milan Kukučka, s. r. o., Nitra, Farská 7, IČO: 52 007 308, o zriadenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/177/2016, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. júla 2020 sp. zn. 12Co/166/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 14. júla 2020 sp. zn. 12Co/166/2019 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Uznesenie Okresného súdu Nitra z 28. augusta 2020 č. k. 16C/177/2016 - 259 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra z 12. januára 2021 č. k. 16C/177/2016 - 306 a uznesenie Okresného súdu Nitra z 12. januára 2021 č. k. 16C/177/2016 - 308 z r u š u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 10. mája 2019 č. k. 16C/177/2016 - 169 vo výroku I. zriadil v prospech vlastníka stavby so súpisným č. XXX, zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie K., vecné bremeno spočívajúce v práve cesty vo forme prechodu peši a prejazdu povozom, osobnými motorovými vozidlami a nákladnými motorovými vozidlami cez časť pozemku - parc. č. KNE XXXX/X orná pôda o výmere 2128 m² a cez časť pozemku parc. č. KNE XXXX/X orná pôda o výmere 2127 m², zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie K., ktorých aktuálnym vlastníkom je žalovaný, za účelom prístupu k stavbe na podnikanie, opravy a údržbu stavby, a to v rozsahu vyznačenom dielmi č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 a 9 na geometrickom pláne č. XXX/XXXX, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku. Vo výroku II. zriadil v prospech vlastníka stavby so súpisným č. XXX, zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie K., vecné bremeno spočívajúce v práve vlastníka stavby užívať zastavanú časť pozemku parc. č. KNE XXXX/X orná pôda o výmere 2128 m² a cez časť pozemku parc. č. KNE XXXX/X orná pôda o výmere 2127 m², zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie K., ktorých aktuálnym vlastníkom je žalovaný, za účelom výkonu

vlastníckych práv v rozsahu vyznačenom dielmi č. 3, 4, 7 a 8 na geometrickom pláne č. XXX/XXXX, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku. Vo výroku III. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému jednorazovú odplatu za zriadenie vecného bremena vo výške 190 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku IV. žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na §135c ods. 1 až 3, § 151n ods. 1 až 3, § 151o ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že na zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu tak, ako ho požaduje žalobca, sú splnené zákonné podmienky. Keďže hmotnoprávne podmienky žaloby v časti zriadenia vecného bremena v práve prechodu sú dané, súd žalobe v tejto časti vyhovel. Súd zároveň považoval za primeranú náhradu za zriadenie vecného bremena podľa návrhu žalobkyne, a to s ohľadom na závery znaleckého posudku predloženého žalobkyňou. Žalobkyňa zároveň požadovala aj zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve vlastníka stavby užívať zastavanú časť pozemku za účelom výkonu vlastníckych práv v rozsahu vyznačenom dielmi č. 3, 4, 7 a 8 na geometrickom pláne č. XXX/XXXX. Súd prvej inštancie s ohľadom na aktuálnu judikatúru najvyšších súdnych autorít dospel k záveru, že aktívna vecná legitimácia žalobkyne je daná. Poukázal, že i vlastníci stavieb majú aktívnu legitimáciu na usporiadanie vzťahov podľa § 135c ods. 3 OZ. Uvedený záver vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 27. februára 2018 sp. zn. 6Cdo/46/2017, keď uviedol, že § 135c ods. 3 OZ umožňuje vlastníkovi neoprávnenej stavby domáhať sa žalobou úpravy vzťahov k neoprávnenej stavbe, predovšetkým môže podať návrh na zriadenie vecného bremena za náhradu, ktoré je nevyhnutné k výkonu vlastníckeho práva k stavbe. Z nesporných tvrdení mal súd za preukázané, že časť stavby tak, ako je vyznačená v geometrickom pláne, je zriadená na pozemku žalovaného a ide o stavbu neoprávnenú. Jej odstránenie vzhľadom na jej účel i skutočnosť, že ide o časť stavby tvoriace jeden celok, nie je účelné a rovnako nie je dôvodné jej prikázanie vlastníkovi pozemku, a to i s poukazom na to, že v danej veci je súd viazaný žalobným návrhom. Jediným spôsobom na usporiadanie vzájomných vzťahov medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku je tak zriadenie vecného bremena za náhradu. Návrh žalobkyne považoval súd pre splnenie všetkých podmienok na jeho zriadenie za dôvodný, a preto aj v tejto časti žalobe vyhovel. Rozsah zriadeného vecného bremena zároveň súd považoval za nevyhnutný na riadny výkon vlastníckeho práva k stavbe. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo 14. júla 2020 sp. zn. 12Co/166/2019 vo výroku I. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Vo výroku II. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože na podklade skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov urobil správny právny záver o tom, že pre zriadenie vecného bremena boli splnené hmotnoprávne podmienky, pretože žalobkyňa ako vlastníka stavby nie je súčasne vlastníkom príslušného pozemku. Odvolací súd sa zároveň v odôvodnení vysporiadal s odvolacími námietkami žalovaného (body 10 a nasl. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu). O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval dovolateľ na základe ustanovení § 420 písm. e) a písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Dovolateľ namietal, že v odvolacom konaní prejednávala a rozhodovala spor členka senátu JUDr. Denisa Šaligová, ktorá prejednávala ten istý spor na súde prvej inštancie, a teda, že v odvolacom konaní rozhodovala vylúčená sudkyňa v zmysle § 49 ods. 2 CSP (§ 420 písm. e) CSP). Dovolateľ zároveň namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Mal za to, že rozhodnutia súdov nižšej inštancie sú nepreskúmateľné, keď súdy rozhodnutia stroho odôvodnili, bez vysporiadania sa so všetkými podstatnými tvrdeniami žalovaného. Súdy v rámci hodnotenia dôkazov neprihliadali na vyjadrenia a dôkazy predložené žalovaným a skutkový stav vyhodnotili jednostranne v neprospech žalovaného, čím nebolo zachované rovné postavenie strán sporu. Žalovaný zároveň namietal nesprávne právne posúdenie

veci odvolacím súdom. Poukázal, že skutočný rozsah užívacieho práva žalobkyne vo vzťahu k obmedzeniu užívacieho práva žalovaného je širší, ako ho žiadala žalobkyňa priznať v petite. Žalobkyňa ako jediná momentálne rozhoduje, kto a akým spôsobom vstúpi do areálu, ktorý užíva. Mal za to, že výkon práva žalobkyne nemôže požívať právnu ochranu a stav, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, nemôže byť zhojený postupom žalobkyne podľa § 135c ods. 3 OZ. Žalobkyňa nemôže byť aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby podľa uvedeného ustanovenia. Poukázal na § 151o ods. OZ a na konanie žalobkyne, ktorá v priebehu konania previedla vlastnícke právo k pozemku na tretiu osobu. Mal za to, že žalobkyňa sa vlastným zavinením zbavila prístupu k svojej stavbe a preto jej nemožno priznať právo nevyhnutnej cesty, keďže nikto nesmie mať výhodu zo svojej nepoctivosti. Súdny neskúmal alternatívnu prístupu k stavbe žalobkyne. Poukázal, že žalobkyňa mala a aj má možnosť zabezpečiť si prístup k stavbe na zmluvnom základe po príslušných pozemkoch. Žalovaný sa nestotožnil s právnym posúdením súdov nižšej inštancie, podľa ktorého by vlastník stavby mohol podať návrh podľa § 135c ods. 3 OZ. Žalovaný zároveň v rámci nesprávneho právneho posúdenia veci namietal nevykonateľnosť petitu. Dovolateľ žiadal, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby zmenil rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému voči žalobkyni prizná náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k dovolaniu považovala dovolanie žalovaného za neprípustné a navrhovala, aby dovolací súd dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu - žalovaný, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné, a preto je potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP). Zároveň je potrebné zrušiť aj súvisiace uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

7. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

7.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Dovolateľ v prvom rade vyvodzoval prípustnosť dovolania na základe ustanovenia § 420 písm. e)

CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

10. Dovolateľ namietal, že v konaní na odvolacom súde spor rozhodovala vylúčená sudkyňa, a to členka senátu odvolacieho súdu JUDr. Denisa Šaligová. Uvedená sudkyňa prejednávala ten istý spor na súde prvej inštancie, a preto v odvolacom konaní rozhodovala vylúčená sudkyňa v zmysle § 49 ods. 2 CSP.

11. Podľa § 49 ods. 1 až 3 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezáujatosti. Vylúčený je i sudca, ktorý prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštancie. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

12. Osobitným prípadom pomeru sudcu k veci je skutočnosť, že rozhodoval o veci na súde inej inštancie. V tomto prípade stačí, že sudca o veci rozhodoval, či už ako samosudca, alebo v senáte v inštančnom postupe. Sudca vyššieho súdu (spravidla krajského) je vylúčený z rozhodovania veci, pokiaľ rozhodoval o veci na súde nižšieho stupňa (spravidla okresnom). To platí aj naopak, teda po vrátení veci súdu nižšej inštancie na ďalšie konanie je sudca, ktorý rozhodoval o veci na súde vyššej inštancie, vylúčený. Rovnako to platí aj v prípade rozhodovania o dovolaní ako mimoriadnom opravnom prostriedku... Súdna prax za určitých okolností za osobitný dôvod vylúčenia sudcu pre jeho pomer k sporu považuje aj jeho účasť na pojednávaní, na ktorom bolo vykonávané dokazovanie. Sudca, ktorý vec prejednával na súde nižšej inštancie a vykonával dokazovanie (vypočúval svedkov, uskutočnil ohliadku a pod.), je vylúčený z jej prejednávania a rozhodovania v odvolacom konaní, a to aj vtedy, ak vo veci meritórne nerozhodol. Berie sa do úvahy, že sudca, ktorý v rámci dokazovania osobne vykonáva dôkazy, má možnosť vnímať a následne ich hodnotiť z hľadiska preukázania skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania, celkovejšie než sudca odvolacieho súdu, ktorý sa s týmito dôkazmi zoznamuje iba prostredníctvom zápisnice o pojednávaní súdu prvej inštancie (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 209-210).

13. Z rozhodnutí najvyššieho súdu prijatých za účinnosti predchádzajúcej procesnej právnej úpravy (zákon č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30. júna 2016, ďalej aj „O.s.p.“) vyplýva, že skutočnosť, že sudca bol na súde nižšieho stupňa v určitej právnej veci zákonným sudcom bez toho, že by sa podstatným procesným spôsobom podieľal na rozhodovaní vo veci, bez ďalšieho nemožno považovať za dôvod jeho vylúčenia z prejednávania a rozhodovania veci na súde vyššieho stupňa podľa § 14 ods. 2 O.s.p. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rovnako platí, že sudca bez ďalšieho nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak síce rozhodoval vo veci na súde nižšieho stupňa, na súde vyššieho stupňa, ale má rozhodnúť o niečom inom, než o veci samej, a teda ním na súde nižšieho stupňa získané vedomosti o veci samej nie sú významné z hľadiska jeho rozhodnutia o inej, od veci samej odlišnej otázke na súde vyššieho stupňa. Pojem rozhodovania v zmysle ustanovenia § 14 ods. 2 O.s.p., nie je možné stotožňovať iba s rozhodovaním vo veci samej a sudca je podľa tohto ustanovenia vylúčený aj vtedy, ak (len) procesne pôsobil v konaní na súde iného stupňa v takom kvalitatívnom a kvantitatívnom rozsahu, že získal o veci vedomosť takej povahy, že to vyvoláva pochybnosť o vnútornej nezávislosti súdnych inšancií, o legalite aplikovaných poznatkov a vo svojich dôsledkoch aj pochybnosť o jeho sudcovej nestrannosti. Pre správnu aplikáciu uvedeného ustanovenia (§ 14 ods. 2 O.s.p.) však nie je postačujúce vychádzať len z jeho doslovného gramatického výkladu, ale je potrebné rešpektovať i jeho účel a zmysel. Týmto účelom a zmyslom je zabezpečenie spravodlivého inštančného konania, t. j. aby vec bola na základe opravného prostriedku preskúmaná nezávisle na predchádzajúcom rozhodnutí. Na súde vyššieho stupňa treba za vylúčeného považovať nielen sudcu, ktorý na súde nižšieho stupňa vo veci rozhodoval, ale aj sudcu, ktorý na súde nižšieho stupňa vo veci pôsobil vo významnom procesnom rozsahu, napr. tak, že vykonával dokazovanie.

14. Počas účinnosti predchádzajúcej procesnej právnej úpravy bolo dôvodom na vylúčenie len rozhodovanie v rovnakej veci na súde iného stupňa. Ako ale vidieť z citovaných rozhodnutí, judikatúra

najvyššieho súdu rozviedla (rozšírila) dôvod na vylúčenie aj na inú činnosť sudcu v konaní tak, že po rekodifikácii civilného procesu bola vyjadrená legislatívnym pojmom prejednávania vecí (viď § 49 ods. 2 CSP).

15. Zmysel a účel právnej normy obsiahnutej v § 49 ods. 2 CSP spočíva okrem iného v rozvinutí princípu inštančnej oddelenosti konania na jednotlivých funkčne príslušných súdoch, ako záruky vnútornej nezávislosti súdnej sústavy a tým aj práva každého na spravodlivý proces. Vylúčenie sudcu podľa tohto ustanovenia súvisí s prvotnou skutočnosťou, že sudca spor (právnú vec) prejednával a rozhodoval. Ak je daný tento dôvod vylúčenia sudcu, nie je potrebné ďalej hodnotiť, či z uvedeného dôvodu možno mať pochybnosti o jeho nezáujatosti.

16. Na rozhodnutie, či sudkyňa JUDr. Denisa Šeligová rozhodovala na odvolacom súde ako vylúčená sudkyňa, bolo potrebné určiť, či jej činnosť v predmetnej veci ako sudkyne na súde prvej inštancie napĺňa znaky rozhodovania a prejednávania sporu podľa ustanovenia § 49 ods. 2 CSP.

17. Podľa ustanovenia § 177 ods. 1 CSP súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie. Z uvedeného možno vyvodit' záver, že aby bolo možné spor považovať ako o prejednaný, resp. že sa „prejednával“ je potrebné, aby bolo nariadené pojednávanie, na ktorom sa vykonávalo dokazovanie. Pokiaľ by takto pojednával sudca, ktorého zaujatosť sa skúma, mohol by byť uplatnený dôvod vylúčenia podľa ustanovenia § 49 ods. 2 CSP.

17.1. Najvyšší súd taktiež vyslovil záver, že možno tu ešte uvažovať o doručovaní jednotlivých vyjadrení a podaní medzi stranami sporu podľa § 167 CSP, prípadne o predbežnom prejednaní sporu podľa § 168 a nasl. V týchto fázach konania má sudca totiž možnosť nadobudnúť vedomosti o prejednávanej veci a osobne sa s prejavmi strán sporu a ich návrhmi na dokazovanie, resp. jednotlivými dôkaznými prostriedkami oboznámiť. Obzvlášť, keď ustanovenie § 177 ods. 2 CSP ustanovuje výnimky, kedy nie je nevyhnutné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie (viď 5Cdo/59/2022).

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba bola doručená súdu prvej inštancie 12. apríla 2016 a vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Denise Šaligovej (viď potvrdenie č. 1. 14). Následne sudkyňa dala pokyn na výzvu žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku (č. 1. 16 a 17). Po uhradení súdneho poplatku bol spis opätovne predložený sudkyňi (č. 1. 19), ktorá vytýčila termín pojednávania na 18. októbra 2016, pričom zároveň dala pokyn na doručenie návrhu s prílohami žalovanému spolu s predvolaním (č. 1. 20). Následne bola zo strany žalobcu súdu doručená zmena žaloby spolu so znaleckým posudkom (č. 1. 23 a nasl.). Zo zápisnice o pojednávaní z 18. októbra 2016 (č. 1. 51) vyplýva, že súd po vyvolaní veci zistil, že sa dostavili strany sporu, ich právni zástupcovia, ktorí zhodne uviedli, že sa pokúsia doriešiť vec mimosúdne a oznámia súdu, či došlo k dohode. Na to súd pojednávanie odročil na termín 09. marca 2017. Z obsahu zápisnice zároveň vyplýva, že právna zástupkyňa žalobkyne dodatočne predložila súdu zmenu žaloby, originál znaleckého posudku a geometrický plán, ktoré súd krátkou cestou doručil právnenému zástupcovi žalovaného, ako aj uvedené doklady založil súd do súdneho spisu. Následne právna zástupkyňa žalobkyne súdu oznámila (č. 1. 53), že k mimosúdnej dohode medzi účastníkmi sporového konania nedošlo a žiadala o pokračovanie súdu v konaní. Zároveň žiadala súd o postup v zmysle § 167 ods. 2 CSP. Zo zápisnice o pojednávaní z 09. marca 2017 (č. 1. 56) vyplýva, že strany sporu zhodne uviedli, že sa pokúsia ešte poslednýkrát vyriešiť vec mimosúdne. Súd pojednávanie odročil z dôvodu preloženia sudcu na Krajský súd v Nitre na neurčito. V ďalšom časovom období bola vec v rámci platných rozvrhov práce Okresného súdu Nitra „pridelovaná“ iným sudcom tohto súdu. Po meritórnom rozhodnutí veci súdom prvej inštancie 10. mája 2019 bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu v Nitre a vec bola rozhodnutá rozsudkom Krajského súdu v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a členiek senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej.

19. Dovolací súd dospel k záveru, že v danej fáze konania pri doručení žaloby s prílohami a zmeny žaloby s prílohami žalovanému, ako aj nariadení pojednávania (ktoré si vyžadovalo prípravu sudcu na pojednávanie okrem iného aj oboznámením sa s predmetnou vecou a obsahom podaní nachádzajúcich sa v súdnom spise), mala sudkyňa možnosť nadobudnúť vedomosti o prejednávanej veci a osobne sa s

prejavmi strán sporu ako aj s ich návrhmi na dokazovanie, resp. jednotlivými dôkaznými prostriedkami oboznámiť. Z uvedeného možno uzavrieť, že sudkyňa prejednávala spor (aj keď len v danom úseku časti konania) na súde prvej inštancie, čo má za následok vylúčenie sudcu v predmetnom spore v inej inštancii v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 CSP. V prípade, ak menovaná sudkyňa, ktorá prejednávala vec na súde prvej inštancie, rozhodovala vo veci aj na odvolacom súde, rozhodovala ako vylúčená sudkyňa v zmysle § 49 ods. 2 CSP. Uvedeným postupom odvolacieho súdu tak došlo k naplneniu procesnej vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. e) CSP.

20. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Dovolací súd zároveň bez ďalšieho zrušil aj súvisiace uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania, keď uznesenie o výške náhrady trov konania je vzhľadom na zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej predčasné.

21. Vzhľadom na dôvod zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu a skutočnosť, že vec sa vracia odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, dovolací súd sa nezaoberal opodstatnenosťou uplatnenia iných dovolacích námietok.

22. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a dovolací súd sú viazaní právnym názorom odvolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.